

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 353. Qualiter conductor expelli possit, quia in re locata male
versatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

5. Dicitur quartò: *& haec probata sint: necessitatē enim illam, antequam expelli possit conducedor, locator probare debet adhibitis architectis, quorum arbitrio Judex fidem adhibere debet.* Muller. loc. cit. cum Hahn. loc. cit. thes. 70. Porrò reparata domo, inquilinus in pristinam locationem le remitti jure petere, & ad eum remittendum locator cogi potest, facta pro rata temporis, quo non inhabitavit, remissione mercedis. Gl. margin. in l. 3. ff. uti possidetis. v. cum inquilinus. Pirk. b. t. n. 14. Muller. loc. cit. Lauterb. §. 47. citans Molin. Barbos. Franzk. &c. cessante enim causa expulsoris, pristinum habitandi jus reviviscit ad tempus usque conventum. Quod verum est, si, ut dixi, aboluta reparatio superest adhuc tempus locationis constitutum; secus, si hoc interea elapsum, ita ut tunc locator illud extendere non teneatur pro rata temporis, quo conductor caruit inhabitatione, et si, ut Pirk. loc. cit. cum Azor. pro rata illa locator remittere debeat mercedem. Ut etiam, si per illam reparacionem (intellige, tempore locationis necdum elapsi) ædium usus redditus sit minus idoneus, merces minuenda videtur, l. 27. ff. h. t. & è contra augenda, si usus redditus commodior. Muller. loc. cit. citatis Caroc. ubi ante. n. 6. Zoëls. ad ff. b. t. n. 13. Hahn. l. c. th. 72. Potest quoque conductor invitus cogi, dum superest adhuc tempus locationis ad domum jam bene refectionam rursus incolendam; cum jam non remaneat ratio, cur in contractu perseverare non valeat; modo tamen res adhuc ex parte conductoris sit integra, & is conductionem alterius domus non sit adstrictus; irrationaliter enim tunc foret urgere conductorem ad duplicitis domus conductionem & duplicatam pensionem solvendam. Sed sibi imputare debet locator, quod habens in animo ruinam brevi tempore reficiendi conductori non obtulerit aliam domum æquè congruam interea incolendam; ita C. de Luca, de locat. & conduct. d. 14. num. 2. citatis Caroc. tr. de locat. p. 4. tit. de mora. num. 23. & aliis. Ubi tamen conductor prævidere potuit istiusmodi impedimenti durationem non futuram diuturnam, sed talem refectionem brevi absolvendam, debuisse illum temporaliter tantum, & absque omni temporis vinculo sibi providere interim de alia domo, monet C. de Luca, loc. cit. num. 4.

Quest. 353. Qualiter conductor expelli possit, quia in re locata male versatus?

Resp. Juxta dicta expelli illum exinde posse, ut constat ex l. 3. C. b. t. & c. 3. b. t. cuius constitutionis ratio est, quod tacite, etiam nihil de hoc exprimendo, contractui locationis hæc insit, & à locatori conductori injungatur conditio, ut in re locata versetur bona fide, hoc est, eo modo, quo solent patresfamilias & homines frugi & temperantes. Arg. l. 1. §. 4. & fin. & l. 2. ff. de usfruct. Poteat autem conductor dupliciter in re locata male versari, seu eâ male uti. Primo physicè, reddendo eam suâ culpâ & negligentiâ deterioriorem notabiliter, ita ut non quelibet deterioratio sufficiat. Pirk. b. t. num. 15. Muller. cit. thes. 12. lit. b. (quænam autem deterioratio sit enormis & notabilis, relinquendum Judicis arbitrio. Menoch. de arb. Jud. l. 2. centur. 1. cas. 78.) & quidem deterioriorem in se ipsa seu in substantia, & non solum in fructibus, ita ut damnum ad dominum fundi, non ad colo- num tantum ob fructus destructos pertineat. Pirk.

Muller. LL. cit. cum communi. Item dolo vel culpa suâ latâ & levi, non vero levissimâ, de quo infra. Talis autem deterioratio censetur, si arbores magnas frugiferas in prædio excindat, si scalas seu gradus domus comburat, tigna eximat, & ad alios usus applicet, si fenestras eximat & non reficiat. Hahn. loc. cit. thes. 76. Muller. loc. cit. Secundo moraliter, si v. gr. inducat in domum meretrices, lenones, fures, aliosque illicita ibidem cum viciniæ perturbatione & scandalo, aut domis diffamatione exercentes. Abb. in c. propter. b. t. n. 16. Molin. d. 499. n. 14. Pirk. Muller. LL. cit. Idem est, si conductor ipse prostitutione uxoris lenocinio exerceat, ipsoque more meretricio vivat. Arg. l. 2. §. 3. ad Leg. Jul. de adult. Muller. l. c. citans Menoch. loc. cit. Avendas. de exeg. mand. p. 1. c. 6. num. 4. Caballin. resol. crim. Tom. 1. cas. 184. num. 3. & 4. ubi etiam, quod uxor turpiter vivens propter illud vitæ genus propria domo expelli possit. An autem peccet mortaliter, qui ædes suas locat meretrici, non quidem eo fine, ut ibi exerceat meretricia, sed purè habitationis gratiâ, videri inquam de hoc possunt. Molin. de f. & f. tr. 2. d. 500. Azor. inst. mor. p. 2. l. 12. c. 18. quest. 3. Sanch. de præcept. decal. l. 1. c. 7. num. 20. quos pro negativa citat Muller. loc. cit. ubi etiam asserit, quod qui plures res simul conduxit. V. g. hortum cum domo, maleque vivat in horto, etiæ commode in domo, ex omnibus rebus conductis expelli possit. De cætero in eo, num locator expellens conductorum, quia male in re locata vivit, remittere ei teneatur pensionem pro rata temporis, quod adhuc superest ex contractu locationis, non convenient AA. negant Gl. in L. adem. C. b. t. v. versatur. item Gl. in c. propter. b. t. v. poveræ. Schneidew. & alii apud Muller. l. c. lit. 1. Dum dicunt conductorum non minus in hoc casu, quam in omni casu, in quo culpâ conductoris usus rei locatae impeditur, teneri conductorem solvere pensionem integrum non secus, ac si pergeret & permittetur re illa uti. Contrarium tanquam verius affirmat Muller. cum Franzkio, nimurum quod conductor tantum pro rata temporis præteriti & præsentis teneatur solvere pensionem; eò quod bona fides non patiatur, domino præstari pensionem pro habitatione ab eo, quem qualicunque ex causa non patitur. Distinguere videntur alii melius cum Abb. in c. propter. b. t. num. 16. Pirk. loc. cit. Reiffenst. b. t. num. 55. & aliis. Ita ut locator teneatur remittere dictam pensionem, si conductor in re male versatus, solùm inferendo damnum locatori; eò quod in illo casu possit locator tunc convenire conductorem vel actione locati, vel ex Lege Aquilia ad damnum illud resarcendum. Quod ipsum tamen sic limitandum; si pro residuo tempore inquinatum habere posset; tunc enim nullam haberet causam accipiendo totam pensionem; cum tunc nullum patetur damnum, secus, si statim inquinatum alium habere nequit; tunc enim præter alia damna illata & illud, quod locator patetur ex carentia novi inquilini, resarcire deberet conductor solvendo ratam mercedem, juxta quod absolute statuitur de re ecclesiastica locata male usurpata. Antiquitatem. C. de SS. Eccles. ubi: ut solvat totius temporis pensionem, & id, in quo læsit, resarciat, non petiturus, si quid impedit nomine meliorationis. Si vero conductor in re locata male, hoc est, inhonestè versatus fuerit sine alio damno locatori illato, his nihil de mercede remittere tenetur, sub eadem tamen limitatione, ut Reiffenst. loc.

loc. cit. citans Molin. d. 499. num. 14. Si statim alium inquilinum substituere potuerit; hunc enim ubi habuit, ex culpa conductoris nullum jam patetur damnum, in cuius compensationem exigere posset a conductore pensionem pro reliquo tempore non inhabitata ab eo domus; multoque minus eam exigere posset in penam inhonestae inhabitationis; cum penam sumere delictorum non sit privatorum. His quatuor causis causam quintam rescidendi contractum locationis ex l. 15. §. fin. & L. seq. ff. b. t. addit Lauterb. §. 50. nimur, dum mortuo conductori tempore locationis nondum finito non appetet heres conductoris, ita ut tunc alteri rem locare possit, pro quo citat Mantic. de tac. & amb. convent. l. 5. ist. 9. num. 3.

Quæst. 354. An & qualiter, dum huic contractui adiectum tempus, expiret morte locatoris vel conductoris?

REsp. Non solvitur seu extinguitur is hac morte, sed transit ad utriusque heredes juxta dicta supra. Neque id ipsum ad primum heredem restringendum, L. cit. Lauterb. §. 58. si tamen lo-

catio inita est, quod ad locator vellet, morte illius, in cuius voluntatem collata, finitur l. 4. ff. b. t. & ibi Brunnem. Mantic. loc. cit. num. 20. Lauterb. §. 59. Finitur quoque morte locatoris, si is jus, quod in re locata habet, morte illius extinguitur. V. gr. dum usufructarius; qui ut talis rem usufructuarium tanquam tales locavit alteri, moritur; ita ut tunc illius heredes ea propter conveniencia nequeant; idque etiamsi conductor expensas in rem fecerit, quasi toto tempore ea fruturus Lauterb. loc. cit. De cætero praescindendo à morte locatoris & conductoris locatio & conductio finitur tempore elapsi, ad quod usque illa expressè vel tacitè constituta. Arg. l. 13. & seq. ff. b. t. ita ut neque conductor in conductione, neque locator in locatione invitus detineri possit; idque etiam si conductor vestigium, l. 9. ff. de publican. nisi forte magnos fructus consecutus, & vestigia postmodum tanto pretio locari non possent. Lauterb. §. 39. Atque ita locator invitus conductori eandem mercedem offerenti, quam novus conductor offert, rem diutius relinquere non tenetur, l. 32. ff. b. t. quamvis conductores fundorum publicorum eandem quam alii conductores offerentes ex æquitate iis sint præferendi l. 4. & 5. C. de locat. præd. civil. Lauterb. loc. cit.

CAPUT TERTIUM.

De

Cæteris Juribus & Obligationibus Conductoris & Locatoris.

Quæst. 355. Quid juris competat conductori vi conductionis, & in specie an & qualiter sublocare possit?

1. **R**Esp. primò: Conductor in re locata neque dominium, neque possessionem habet. Per locationem enim neque dominium neque possessionem transfertur à locatori, sed solus usus, l. 39. ff. b. t. l. 10. ff. de acquir. possess. Transit tamen in conductorum dominium & possessione vera, si accesserit aliqua alia causa translativa dominii. V. g. confusio, vel conventio specialis, ut non eadem res, sed alia ejusdem generis reddatur, L. in novem. ff. b. t. Cujac. in Cod. b. t. Muller. in Struv. b. t. thes. 18. ubi etiam, quod talis locatio vocetur anomala & irregularis. De cætero eti conductor rei locata veram possessionem non habeat, utpote quæ remaneat apud dominum locantem, sed solam realem ejus detentionem, l. 15. ff. b. t. l. 31. §. 2. ff. de usucap. Muller. b. t. thes. 10. lit. C. dicitur tamen esse in possessione §. 5. Inst. de interdict. Muller. thes. 18. unde, cum Fiscus in tributorum & collectorum exactione convenire possit quemcumque possessorum, posse per consequens convenire etiam conductorum, affirmit Muller. loc. cit. citans pro hoc, l. 7. de publican. & vestig. & Tabor de jur. colon. thes. 49.

2. Resp. secundò: Dum vi locationis competit conductori jus seu licentia fruendi (qua constituit in dicta naturali detentio rei locata, in usu illius omniumque ei adhaerentium & in perceptione

fructuum tam naturalium quam civilium. Muller. cit. thes. 10. lit. C.) competit eidem (hisi in principio locationis aliter conventum, aut speciali loci consuetudine id prohibutum; ut etiam in Urbe in locationibus prohibitas esse istiusmodi sublocationes testatur C. de Luca, de locat. & conduct. d. 34. num. 12.) inter cætera potestas sublocandi, sive ut alteri æquè idoneo rem locatam sublocare ad eundem usum possit, l. 6. C. b. t. l. 47. §. 2. de jur. Fisc. Tuld. in Cod. b. t. num. 3. Gomez. Tom. 2. var. c. 17. num. 11. quos citat & sequitur Muller. loc. cit. exemplificans hoc in studiolo, qui à domo conducta recedens ante tempus locationis elapsum possit sibi subrogare alium (intellige, pro tempore adhuc residuo,) ut Rebuff. de privileg. universitat. privil. 12. num. 1. Barbos. ad cit. l. 6. num. 2. Ita tamen, ut licet secundus ille conductor seu subconductor tantum suo, & non primo locatori actione personali ad solvendam pensionem teineatur, res tamen illius pro ea parte & pensione, qua conductus tacitè obligentur primo conductori, unde ei competit actio hypothecaria contra illum subconductorem, l. 11. ff. de pignorat. act. Muller. loc. cit. citatis Gomez ubi ante. num. 12. Franzk. ad b. t. num. 156. Porro illud hic notandum ex C. de Luca, loc. cit. d. 20. num. 11. tunc propriè fieri sublocationem, quando conductor alium ponit in locum vel jus suum in toto vel in parte, ita ut in re locata conductor verè non remaneat talis, neque rei locata usum habeat. Non vero esse sublocationem, dum conductor alios introduxit in rem locatam cum obligatione contribuendi ad solutionem pensionis sine distinctione, que pars unus,